

Ще кажете: „Този поетъ е написалъ много глупаво изречение“. Напротивъ, това изречение е много умно. Тъй че умно и неумно — това същества относителни. Отъ разказа, който ви прѣдадохъ за избиране по единъ отъ опрѣдѣленитѣ прѣдмети отъ царя, най-много е спечелилъ този, който избралъ яйцето, отъ което излѣзъ пѣтълътъ. Шо е пѣтълътъ? — Той е законъ на самопожертуването, т. е. постоянно да давашъ, а другитѣ да взиматъ. Благодарение на този величъ законъ на самопожертуването, свѣтътъ върви напрѣдъ, и всичкитѣ тия 10 прѣдмети: корона, перо, далекогледъ и т. н. дължатъ своя прогресъ на пѣтата. Има нѣщо много по високо отъ пѣтала, а то е: при всички свои неуспѣхи да намѣришъ смисъла на живота.

Поставиши на главата си царската корона, но не те задоволява и това положение, пѣтълътъ се провиква: „Кукуригу!“ Това значи: не наврѣме пропѣль — взе короната, но не намѣри сѫщественото въ живота.

Търговецъ си, но се връщаши дома обезсърдченъ, недоволенъ, пѣтълътъ се провиква: „Кукуригу!“

Написалъ си книга, но тя нѣма голѣмъ успѣхъ, чувствуваши се нещастенъ, пѣтълътъ се провиква: „Кукуригу!“

Чель си нѣкаква книга на мѣдростта, но не си разбралъ нищо отъ нея, пѣтълътъ се провиква: „Кукуригу!“

Сѣй си жито и други храни, но нѣмало плодородие, ти оставашъ разочарованъ въ надеждитѣ си, пѣтълътъ се провиква: „Кукуригу!“

Съврѣменниятъ пѣтълъ казва на хората при всичкитѣ имъ работи: „Кукуригу!“ Това кукуригане означава много „нѣщо“.

Азъ ще ви оставя да разсѫждавате върху [думата „кукуригу“ до слѣдната бесѣда.

Бесѣда, държана на 25 май 1919 година.

